

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.054/2025/5.

A felperes: Felperes1

(Cím1)

A felperes képviselője: Császár Ügyvédi Iroda

(cím3;

ügyintéző: dr. Császár László ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(cím2)

Az alperes képviselője: Ormai, Papp, Czike és Társai CMS Cameron McKenna Nabarro

Olswang LLP Ügyvédi Iroda

(cím5)

Okányi Ügyvédi Iroda

(cím5;

ügyintéző: dr. Okányi Zsolt ügyvéd)

Bibók Ügyvédi Iroda

(cím5;

ügyintéző: dr. Bibók Péter ügyvéd)

Zlati Ügyvédi Iroda

(cím6.;

ügyintéző: dr. Zlati Dávid ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

15.G.40.086/2024/29.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes

30. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 3.103.175,- (hárommillió-egyszázháromezer-egyszázhetvenöt) Ft másodfokú perköltséget.

A meg nem fizetett 2.500.000,- (kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes, mint támogatott és a társaság¹, mint támogató között 2020. május 6-án létrejött, majd többször módosított, a felperesi víztározó környezetének turisztikai fejlesztését célzó támogatói szerződés biztosította a felperes részére, hogy a multifunkcionális sportpályát a téli időszakban jégpályaként üzemeltesse, amit 2023. december 31-ig kellett kiviteleztetnie, azzal, hogy késedelem esetén a támogatás visszafizetésére köteles.

[2] A felperes 2023. szeptemberben közbeszerzési eljárást írt ki mobil jégpálya létesítésére 2023. október 20-a és 2023. november 30-a közötti kivitelezési határidővel, melyre egyedül az alperes nyújtott be ajánlatot, amit a felperes kedvezően bíralt el. 2023. november 8-án eredményt hirdetett, és megküldte az alperes számára a szerződés-tervezetet aláírásra, véleményezésre. Az alperes a vállalkozási szerződés megkötését megelőzően, még az ajánlati kötöttsége időtartama alatt 2023. november 13-i levelében a kivitelezési idő rövid időtartamára hivatkozással elállt a szerződéskötéstől.

[3] A beruházás meghiúsulása miatt a felperes 2024. június 24-én 61.571.042,- Ft-ot visszafizetett a támogatónak.

[4] A felperes azért, hogy a lakosság számára a téli szórakozás, sportolás lehetőségét biztosítsa, 2023. november 22-én vállalkozási szerződést kötött az társaság2-vel jégpálya telepítésére, bérbeadására és üzemeltetésére 2023. november 22-e és 2024. február 4-e közötti időtartamra, 14.950.000,- Ft + áfa vállalkozói díjért.

[5] A felperes 74.781.500,- Ft kártérítés megfizetésére szólította fel alperest, amely a felhívásnak nem tett eleget.

[6] A felperes elsődleges keresetében szerződésen kívüli kártérítés jogcímén a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:519. § alapján, másodlagos keresetében szerződésszegésből eredő kártérítés jogcímén a Ptk. 6:142. § alapján 74.781.500,- Ft, és annak 2024. június 25-től számított, a vállalkozások között érvényesíthető késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[7] Előadta, hogy a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (Kbt.) szerinti nyílt közbeszerzési eljárás nyertese az alperes lett 2023. november 8-án, mely időponttól a Ptk. 6:64. §-a és a Ptk. 6:75. § (2) bekezdése értelmében harminc nap minimális időtartamú ajánlati kötöttség terhelte. Emellett a Kbt. 131. § (5) bekezdése alapján mint nyertes ajánlattevő az eredményhirdetés időpontjától számított harminc napig kötve volt a saját ajánlatához. Az alperes azonban az ajánlati kötöttsége 2023. december 8-i lejárta előtt – annak ellenére, hogy a Kbt. 131. § (4) bekezdése szerint szerződéskötési kötelezettsége állt fenn – a szerződéskötéstől november 13-án elállt, a szerződés megkötését megtagadta. A felperes álláspontja szerint az alperes nem hivatkozhatott alappal a Kbt. 131. § (9) bekezdésében foglalt körülményekre, mert a teljesítési határidő ismeretében vállalta ajánlatában a munka elvégzését. Elsődleges keresetét részben módosítva arra is hivatkozott, hogy az alperes nem a közbeszerzési szabályok megszegésével sértette meg az ajánlati kötöttség idején tanúsítandó előírásokat, hanem a Ptk. 6:140. § szerinti szabályokat megsértve gyakorolta elállási jogát, mert azt az ajánlati kötöttségének időtartama alatt szerződésszegő módon gyakorolta, és ezzel okozati összefüggésben okozott kárt.

[8] Kifejtette, hogy a Kbt. és a Ptk. viszonyában ez utóbbi szabályainak van elsőbbsége, továbbá, hogy a bíróság előtti igényérvényesítéshez nincs szükség a Kbt. 177. § (1) bekezdésben foglaltak szerint az igényérvényesítést megelőzően a Közbeszerzési Döntőbizottság (KDB) előzetes határozatának beszerzésére.

[9] Állította, hogy az alperes a jogellenes magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett, 55.000.000,- Ft elmaradt vagyoni előnyből (a támogatónak visszafizetett összeg) és 18.986.500,- Ft (elmaradt jégpálya szolgáltatás nyújtására kifizetett összeg) + 160.000,- Ft (a közbeszerzési hatóságnak a közbeszerzési eljárásért megfizetett szolgáltatási díj) + 635.000,- Ft (az elállást miatt igénybe vett ügyvéd megbízási díja) vagyonban beállott értékcsökkenésből összetevődő kára megtérítésére köteles a Ptk. 6:518. §-a és 6:519. §-a alapján.

[10] Másodlagos keresetét arra alapította, az alperes nyertes ajánlata és annak felperes általi elfogadása a felek között a szerződést létrehozta, az írásbeli szerződés tartalma a közbeszerzési kiírásból és az ajánlattételből megállapítható. A Ptk. 6:137. §-ában foglaltak értelmében, miután az alperes elállását bejelentette és a teljesítést meg sem kezdte, a szerződést ezzel megszegte. Nem hivatkozhatott megalapozottan a teljesítéshez fűződő érdeke megszűnésére az általa rövidnek minősített teljesítési határidő miatt, így a Ptk. 6:140. §-a szerinti feltétel nem teljesült, az elállása jogszerűtlen volt, ezért a Ptk. 6:143. § (2) bekezdése szerint a felperes vagyonában keletkezett kárt, illetőleg elmaradt vagyoni előnyt kell megtérítenie, ami egyező az elsődleges kereseti kérelemben megjelöltekkel.

[11] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[12] Anyagi jogi kifogásként előadta, hogy a keresetet annak érdemi vizsgálata nélkül érdemben el kell utasítani, mert a Kbt. 177. § (1) bekezdése alapján a közbeszerzésre, illetve a közbeszerzési eljárásra vonatkozó jogszabályok megsértésére alapított polgári jogi igényét a felperes csak abban az esetben érvényesíthette volna megalapozottan, ha a KDB az alperes jogsértését még a bírósági eljárást megelőzően jogerősen megállapította volna. A felperes azonban nem fordult a KDB-hez az állított alperesi jogsértés miatt, és erre már nincs is jogszerű lehetősége, mert a kérelem benyújtására nyitva álló, a jogsértés tudomására jutásától számított tizenöt napos – a Kbt. 148. § (10) bekezdése szerint jogvesztő - határidőt elmulasztotta.

[13] Az alperes a keresetet érdemben is vitatta, arra hivatkozással, hogy a Kbt. 131. § (9) bekezdése alkalmazásával mentesült a szerződés megkötésének kötelezettsége alól, ugyanis előre nem látható körülmény volt számára, hogy a 2023. november 8-i, az eljárás nyerteséről döntést követően negyvenkét nap helyett huszonegy nap állt rendelkezésére a munka elvégzésére.

[14] Állította továbbá, hogy a felperes felróhatóan járt el azzal, hogy közel két évet késlekedett a közbeszerzési eljárás megindításával, megszegte kármegelőzési kötelezettségét; az ebből fakadó kockázatokat neki kell viselnie. Szerinte a felperes nem igazolta, hogy az állított alperesi jogsértés eredményeként kötelezettsége állt fenn jégpálya kivitelezésére, bérbevitelére, és hogy az ezzel összefüggő kiadásai okozati összefüggésben lennének az alperes magatartásával.

[15] A másodlagos keresettel összefüggésben előadta, hogy a felek között nem jött létre szerződés, így a felperes alaptalanul hivatkozott a Ptk. 6:140. §-a szerinti elállási jog

megalapozatlan gyakorlására. Utalt arra is, hogy a felperes az ajánlati kötöttség időtartama alatti elállásra hivatkozott, így ellentmondásos a tényelőadása, és azzal kapcsolatos jogi okfejtése.

[16] Az elsőfokú bíróság fellebbezett ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt napon belül 635.000,- Ft perköltséget, míg a feljegyzett illetéket az állam viseli.

[17] Abból indult ki, hogy a felperes a Kbt. hatálya alá tartozó nyílt közbeszerzési eljárásban tanúsított azon jogsértő alperesi magatartással okozati összefüggésben keletkezett kára megfizetése iránt terjesztette elő a keresetét, hogy az alperes az ajánlati kötöttsége időtartama alatt állt el a szerződés megkötésétől. Ezen igényét azonban a Kbt. 177. § (1) bekezdése értelmében csak akkor érvényesíthette volna jogszerűen, ha a KDB, vagy adott esetben bíróság az alperesi jogsértést jogerősen megállapította volna. Ilyen eljárást azonban a felperes nem indított, és a Kbt. szerinti jogvesztő határidő eltelte miatt már utólag sem kezdeményezhet.

[18] A másodlagos kereset kapcsán kiemelte, hogy a Ptk. 6:140. §-a a megkötött szerződés megszegésének a jogkövetkezményeiről tartalmaz rendelkezéseket, míg a felperes éppen azt sérelmezte, hogy az alperes a szerződés megkötésétől elzárkózott az ajánlati kötöttségének időtartama alatt. Ezen állított alperesi szabályszegés elbírálása viszont a Kbt. 177. § (1) bekezdése alapján a KDB hatáskörébe tartozik.

[19] Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az alperes anyagi jogi kifogásának elutasítását, és az elsőfokú bíróságnak az eljárás érdemi folytatásra utasítását, másodlagosan annak megváltoztatásával keresetének megfelelő döntés hozatalát, valamint az alperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[20] Elsődleges fellebbezését arra alapította, hogy a törvényszék az ítéletet az alperes anyagi jogi kifogása alapján hozta meg, és az ügyben egyéb bizonyítást nem folytatott le.

[21] Másodlagos fellebbezése körében fenntartotta, hogy az alperes elsődlegesen nem a közbeszerzési szabályok megszegésével sértette meg az ajánlati kötöttség idején tanúsítandó magatartást, hanem a Ptk. 6:140. §-ában foglalt szabályokat megsértve élt elállási jogával, egyrészt mert azt az ajánlati kötöttségének időtartama alatt gyakorolta, másrészt, mert elállásra egyébként nem volt jogosult, és ezzel kárt okozott. Az alperes saját választása szerint a Ptk. 6:140. §-a alapján saját kifejezett szóhasználatával „elállt a szerződéskötéstől”, így ezen jognyilatkozat és okozatainak (kár) vonatkozásában nem a Kbt., hanem a Ptk. szabályai az elsődlegesen irányadóak, amellet is, hogy mind a Ptk., mind a Kbt. szabályait megszegte. Hangsúlyozta, hogy igénye másodlagosan áll fenn a Kbt. szabályainak megsértése alapján.

[22] Megismételte, hogy szerinte a Kbt. és a Ptk. viszonylatában a nem érvényesül a 'lex specialis derogat legi generali' elve, vagyis nem a Kbt. a speciális jogszabály, hanem a Ptk. szabályainak van primátusuk, másrészt a bíróság előtti igényérvényesítéshez nem volt

szükség a Kbt. 177. § (1) bekezdésben foglaltak szerint az igényérvényesítést megelőzően a KDB előzetes határozatának beszerzésére.

[23] Kérte egyidejűleg az eljárás felfüggesztését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 123. § (2) bekezdése alapján a KDB előtt D.154/2025. szám alatt folyamatban levő eljárás jogerős elintézéséig. Arra hivatkozott, hogy az eljárást a perrel érintett közbeszerzési eljárással összefüggésben a Vármegyei Kormányhivatal kezdeményezte, annak eldöntése pedig a jelen per előkérdésének minősül, mert az alperes által közölt elállás jogellenességéről dönt.

[24] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását, továbbá az eljárás felfüggesztése iránti kérelem elutasítását kérte.

[25] Állította, hogy az eljárás felfüggesztésének a feltételei nem állnak fenn. A felperes nem igazolta, hogy a KDB eljárásában hozott döntés előkérdése lenne a jelen perének, az alperes pedig ezt vitatta. Előadta továbbá, hogy a felperes által hivatkozott eljárás időközben már lezárult, és a KDB – a honlapján elérhető tájékoztatás szerint – a 2025. március 27. napján kelt végzésével visszautasította a Vármegyei Kormányhivatal kezdeményezését. Az eljárás hatósági adatlapja szerint a döntéssel szemben a Kormányhivatal nem élt jogorvoslattal, az eljárás már nincs folyamatban.

[26] Az ügy érdemében hangsúlyozta, hogy az alperes nem a felek között létrejött szerződéstől állt el, hanem a szerződést nem kötötte meg a felperessel, így az ajánlati kötöttség alatti elállás – mint a szerződés ex tunc hatályú, egyoldalú megszüntetése - jogilag értelmezhetetlen, hiszen a szerződés ekkor még nem jött létre. Fenntartotta, hogy a Ptk. ajánlati kötöttségre vonatkozó szabályai nem alkalmazandók, mert a közbeszerzési eljárást és azon belül az ajánlati kötöttséget a Kbt. teljeskörűen szabályozza, annak rendelkezéseitől csak a Kbt.-ben foglalt rendelkezések alapján lehet eltérni, míg a Ptk. rendelkezéseit kizárólag a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződésekre kell alkalmazni, de akkor is csak abban az esetben, ha a Kbt. eltérő szabályozást nem tartalmaz.

[27] A felperes igénye vonatkozásában alkalmazandó a Kbt. 177.§ (1) bekezdése, azaz a felperes jelen perben érvényesített polgári jogi igénye érvényesíthetőségének feltétele lett volna, hogy a KDB véglegesen, illetve annak határozatával szemben folyamatban volt közigazgatási perben a bíróság a jogsértést jogerősen megállapítsa. Tekintettel arra, hogy ezen előfeltételt felperes nem tudta igazolni, és a jogvesztő határidő letelte miatt már nem is igazolhatja, a törvényszék helyesen járt el, amikor a Kbt. 177. § (1) bekezdése alapján a keresetet elutasította.

[28] A fellebbezés alaptalan.

[29] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – a KDB honlapján közzétett határozatba betekintés alapján – azzal egészíti ki, hogy a D.154/2025. szám alatti eljárásban a KDB a hivatalbóli kezdeményezést 2025. március 27-én visszautasította; a döntést keresettel nem támadták meg.

[30] Az elsőfokú bíróság a tényállást a fenti kiegészítéssel helyesen állapította meg, az ítéltábla a törvényszék érdemi döntésével és annak indokaival is egyetértett. A fellebbezésben írtakkal kapcsolatban az alábbiakat emeli ki.

[31] A fellebbezésben felhozott okból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem volt indokolt, és az ítéltábla egyéb erre vezető okot sem észlelt. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához és a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben - a felek által rendelkezésre bocsátott okiratok felhasználásával - a bizonyítási eljárást lefolytatta.

[32] Az elsőfokú bíróság a becsatolt okiratok és a felek egyező előadása nyomán helytállóan állapította meg, hogy a perbeli jogvita az ajánlatkérő felperes és az ajánlattevő alperes közbeszerzési eljárásban tanúsított magatartásán alapult.

[33] Az ítéltábla a Kbt. 1. § (1) bekezdésében, továbbá 2. § (7) és (8) bekezdésében írtak egybevetése alapján egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a közbeszerzési eljárás Kbt.-ben rögzített szabályai a Ptk.-ban írt, adott tényállásra vonatkozó szabályokhoz képest elsőbbséget élveznek, azaz, ha ugyanazon tényállás szabályozására létezik általános (Ptk.) és részletező (Kbt.) szabály, úgy ez esetben ez utóbbit kell alkalmazni (*lex specialis derogat legi generali*).

[34] A perbeli esetben a felperes keresete ténybeli alapjaként arra hivatkozott, hogy az alperes az őt terhelő ajánlati kötöttség ellenére, annak időtartama alatt a szerződéskötést jogsértő módon megtagadta. Az elsőfokú helyesen ismerte fel, hogy a Kbt. 131. § (1), (5), (6), (9) bekezdései részletes (és bizonyos kérdésekben a Ptk.-tól eltérő) szabályokat tartalmaznak az ajánlati kötöttség, az eredményes közbeszerzési eljárás alapján a feleket terhelő szerződéskötési kötelezettség és az ajánlati kötelezettségtől szabadulás körében.

[35] Ebből fakadóan jogszerű döntést hozott akkor, amikor az alperes Kbt. 177. § (1) bekezdésére alapított anyagi kifogását vizsgálta és annak helyt adott.

[36] A Pp. 199. § (2) bekezdés ba) pont elvárja az alperestől az érdemi védekezés körében az anyagi jogi kifogásai előterjesztését már az ellenkérelemben, és azt az értelmező rendelkezések körében a 7. § (1) bekezdés 1. pontban definiálja is. A keresethez hasonlóan követelmény az anyagi jogi kifogás ténybeli alapjának és bizonyítékainak, anyagi jogi jogalapjának (alperesi jogállítás) és jogi érvelésének előadása.

[37] Az anyagi jogi kifogás tehát az alperes érdemi védekezésként felhozott jogállítása a keresettel érvényesített joggal, azaz a felperesi jogállítással szemben. Az érvényesített jogra gyakorolt joghatás szempontjából az anyagi jogi kifogások három típusba sorolhatók. A jogot kizáró anyagi jogi kifogás esetében az alperes az anyagi jog olyan rendelkezésére hivatkozik, amely alapján a kereseti jog érvényesítése lehetetlen [például a Ptk. 6:108. § (1) bekezdése alapján az érvénytelen szerződés teljesítését követelni nem lehet; a Ptk. 6:299. § a) pontja alapján - főszabály szerint - kizárt a közvetítő kártalanítása a szerződés közvetítő által való felmondása esetén]. A jogot megszüntető anyagi jogi kifogás esetében az alperes olyan alanyi jogának felhívásával védekezik, amely a kereseti jog

értékesíthetőségét megszünteti [például a Ptk. 6:89. § (5) bekezdése alapján a megtámadási jogot megszünteti, ha a megtámadási ok ismeretében a jogosult a szerződést megerősíti; a Ptk. 6:164. § alapján a kellékszavatossági árleszállítási jognak, elállási jognak a szerződésből eredő követeléssel szemben kifogásként történő értékesítése a szerződés teljesítése iránti jogot részben vagy egészben megszünteti]. A jog értékesíthetőségét gátló anyagi jogi kifogás tekintetében az alperes az anyagi jog olyan rendelkezésére hivatkozik, amely alapján a jog értékesítése átmenetileg vagy végleg akadályozott [pl. a Ptk. 6:419. § alapján a kezes sortartási kifogása; a Ptk. 6:23. § (1) bekezdése alapján az elévülési kifogás; a Ptk. 6:139. § (1) bekezdése szerinti visszatartási jog értékesítése].

[38] A fentiek szerinti anyagi jogi kifogás alapjaként szolgál a Kbt. 177. § (1) bekezdésének az az előírása, hogy (bizonyos, a jelen perben nem releváns kivételektől eltekintve) a közbeszerzésre, illetve a közbeszerzési eljárásra vonatkozó jogszabályok megsértésére alapított bármely egyéb polgári jogi igény értékesíthetőségének feltétele, hogy a KDB véglegesen, illetve a KDB határozatával szemben indult közigazgatási perben a bíróság a szerződés semmisségét, egyéb polgári jogi igény esetében pedig a jogsértést jogerősen megállapítsa, ennek hiányában a bíróság a keresetet ítéletével elutasítja.

[39] A fentebb írtakból következően a felperesi kereset tényalapjaként megjelölt alperesi magatartás jogszerűségének vagy jogellenességének vizsgálata során a Kbt. 131. §-a idevágó rendelkezéseinek van jelentősége. E kérdésben azonban a Kbt. 177. § (1) bekezdés szerint a KDB eljárásának kezdeményezése nem mellőzhető, és ezen szerv, illetve a KDB határozata ellen folyamatban volt közigazgatási perben a bíróság jogsértést jogerősen megállapító határozata szükségszerű, törvényes feltétele annak, hogy a jogában sértett fel a bíróság előtt bármely más polgári jogi igénye értékesítését megkísérelhesse.

[40] A KDB eljárása tehát nem azért előfeltétel a kártérítés iránti polgári perben, mert az a polgári jogi kártérítési felelősség kérdését dönti el, hanem azért, mert az adott kártérítési felelősségi tényállás ténybeli alapja éppen a közbeszerzési szabályok megsértése, amelyet viszont tényként a különös hatásköri szabály alapján csak a KDB állapíthatott volna meg. Ilyen döntőbizottsági határozat hiányában pedig a felperes nem tudja igazolni a közbeszerzési szabályok megsértését (KJD2024.8.).

[41] A perben nem volt vitás, hogy a felperes az alperes állított jogsértő magatartására hivatkozással nem kezdeményezte a KDB eljárását, míg a Megyei Kormányhivatal által előreterjesztett, az eljárás hivatalbóli lefolytatására irányuló kezdeményezését a KDB jogerősen visszautasította.

[42] Az elsőfokú bíróság ezért jogszerűen utasította el a keresetet a KDB alperesi jogsértést megállapító jogerős határozata hiányára hivatkozással.

[43] Mindezek miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes Pp. 81. § szerint felszámított, a bírósági eljárásban

megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontja és (4) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló 2.443.445,- Ft + ÁFA = 3.103.175,- Ft másodfokú perköltségét.

[45] A felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség miatt meg nem fizetett fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[46] Az ítéltábla ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Győr, 2025. szeptember 25.

Dr.Szabó Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr.Kovács Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr.Konarik Attila s.k..
bíró